

[Indenrigsministeren.]

fortabte, dansk indfødsret. Også for så vidt angår det problem, som det her rejste spørgsmål vedrører, nemlig hvilken statsborgerret et barn skal erhverve ved fødslen, søgte loven af 1950 at tage hensyn til hustruernes ønsker.

Som det vil være folketingets medlemmer bekendt, følger man her i landet med hensyn til spørgsmålet om, hvilken statsborgerret et barn skal have i kraft af fødslen, det såkaldte afstammingsprincip, d.v.s. at forældrenes statsborgerretlige forhold er afgørende. Som hovedregel gælder, at børn født i ægteskab følger faderen, og børn født uden for ægteskab følger moderen. For børn født i ægteskab her i landet mellem en dansk mor og en ikke-dansk far gælder dog den supplerende regel, at barnet bliver dansk efter moderen ved fødslen, hvis faderen er statsløs eller barnet ikke ved fødslen erhverver faderens fremmede statsborgerret.

Det må være en udbygning af denne sidste regel, som hr. Johan Nielsen ønsker overvejet, når han rejser spørgsmålet, og jeg kan her straks ligesom min forgænger som indenrigsminister, Poul Sørensen, love, at jeg vil være villig til at overveje, hvorvidt det måtte være muligt at udbygge denne regel. Der stiller sig imidlertid den hindring i vejen for umiddelbart at løse spørgsmålet, at der, hvis man uden videre lod et barn erhverve moderens danske indfødsret, uden hensyn til om barnet samtidig erhvervede faderens fremmede statsborgerret, i vidt omfang ville opstå dobbelt statsborgerret for barnet. Når noget sådant så vidt muligt skal søges undgået, kommer man ikke uden om, at spørgsmålet må undersøges nøje, før man skrider til en sådan ændring af indfødsretsloven.

Johan Nielsen: Jeg siger tak for svaret. Jeg vil blot håbe, at man ikke overvejer så længe, som man allerede har overvejet, og jeg vil påpege, at problemet måske bliver mere aktuelt ved de mange fremmedarbejdere, vi har fået her i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dagmar Andreasen* til justitsministeren:

„Vil ministeren gå ind for, at politiet fritages for ikke-politimæssige opgaver?“

Skriftlig begrundelse:

I forbindelse med den konstaterede mangel på politibetjente er det naturligt at spørge, om man ikke med fordel kunne flytte en del ikke-politimæssige opgaver fra politiets arbejdsområde.

Eksempler:

Politiet bør kun tage sig af stævninger o. lign. i straffesager.

Alle sager af fiskal interesse såsom moms, ATP, feriepenge etc. kan overgå til almindelig direkte retsforfølgning.

Al bidragsinddrivelse kan overgå til kommunerne.

Fogedfremstillinger. Politiet bør ikke medvirke ved fogedfremstillinger i afbetalings- og købekontraktssager ved beløb under f. eks. 500 kr.

I restancesager i forbindelse med motorkøretøjer må politiet ofte besøge en bilejer angående restance for vægtafgiften én dag, ugen efter for restance i kombineret ansvars- og kaskoforsikring. Kun ansvarsforsikringen har offentlig interesse; hvis den blev indkodet sammen med vægtafgiften, kunne politiet spares for meget arbejde.

Brandlovgivningen kan overføres til kommunalt tilsyn, eller det pålægges brandforsikringsselskaberne selv at føre tilsyn. I dag skal politiet godkende: Store olietår, benzinanlæg, campingpladser, branddamme, hoteller i henhold til hotelbrandbekendtgørelsen, biografer m.v.

Civilforsvaret kan overgå til kommunerne. Det påhviler i dag politiet at føre tilsyn med driftsværn, udarbejde evakueringsplaner, at aktivisere sognekommunerne og føre tilsyn med deres arbejde.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Dagmar Andreasen: Siden jeg skriftligt begrundede mit spørgsmål, har jeg modtaget en redegørelse fra et fynsk landdistrikt om, hvor mange sager man har ført i journal i den del af året, der er gået. Det drejer sig om 1.028 sager. Jeg vil lige understrege, at det er et landdistrikt. Den nærliggende købstad har 20 politibetjente indbefattet de overordnede, og de har samme